

EUROPEES PARLEMENT

#

Commissie economische en monetaire zaken

2012/2151(INI)

17.9.2012

ONTWERPVERSLAG

met aanbevelingen aan de Commissie over het verslag van de voorzitters van de Europese Raad, de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en de Eurogroep "Naar een echte Economische en Monetaire Unie"
(2012/2151(INI))

Commissie economische en monetaire zaken

Rapporteur: Marianne Thyssen

(Initiatief – Artikel 42 van het Reglement)

INHOUD

Blz.

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
BIJLAGE BIJ DE ONTWERPRESOLUTIE: GEDETAILLEERDE AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE VOORSTEL	17

ONTWERPWETGEVINGSRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

met aanbevelingen aan de Commissie over het verslag van de voorzitters van de Europese Raad, de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en de Eurogroep "Naar een echte Economische en Monetaire Unie" (2012/2151(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de mededeling van de Commissie van 7 mei 2008 over "Tien jaar Economische en Monetaire Unie: successen, knelpunten en nieuwe uitdagingen",
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 oktober 2009 over "Een EU-kader voor grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector",
- gezien het voorstel van de Commissie van 12 juli 2010 voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende depositogarantiestelsels (herschikking),
- gezien het voorstel van de Commissie van 6 juni 2012 voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van de Richtlijnen 77/91/EEG en 82/891/EG van de Raad, de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG en 2011/35/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 28 en 29 juni 2012,
- gezien de verklaring van de staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone van 29 juni 2012,
- gezien het verslag van 26 juni 2012 van de voorzitters van de Europese Raad, de Europese Commissie, de Europese Centrale Bank en de Eurogroep "Naar een echte Economische en Monetaire Unie",
- gezien het verslag van het Internationaal Monetair Fonds van juli 2012 betreffende het beleid van de eurozone,
- gezien de verklaring van de leiders van de G20 volgende op de Top van Pittsburgh van 24 en 25 september 2009 wat betreft grensoverschrijdende oplossingen en systeemkritische financiële instellingen,
- gezien de wetgeving die is aangenomen door het Europees Parlement en de Raad als onderdeel van het "six pack",
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 12 juli 2012 over "Wat verandert er voor de Europese bankensector met de nieuwe financiële regels?",

- gezien het verslag van de door Jacques de Larosière voorgezeten Groep op hoog niveau inzake financieel toezicht, dat op 25 februari 2009 is ingediend bij de voorzitter van de Europese Commissie,
- gezien zijn resolutie van 7 juli 2010 over de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit en het Europees financieel stabilisatiemechanisme en toekomstige maatregelen¹,
- gezien zijn resolutie van 7 juli 2010 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector²,
- gezien zijn resolutie van 22 september 2010 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautair macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's³,
- gezien zijn resolutie van 22 september 2010 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Bankautoriteit⁴,
- gezien zijn resolutie van 20 oktober 2010 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende verbetering van het EU-kader voor economisch bestuur en stabiliteit, met name in de eurozone⁵,
- gezien zijn resolutie van 16 december 2010 over de instelling van een permanent crisismechanisme om de financiële stabiliteit van de eurozone te waarborgen⁶,
- gezien zijn resolutie van 23 maart 2011 over het ontwerpbesluit van de Europese Raad tot wijziging van artikel 136 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie met betrekking tot een stabiliteitsmechanisme voor de lidstaten die de euro als munt hebben⁷,
- gezien zijn resolutie van 6 april 2011 inzake een interne markt voor ondernemingen en groei⁸,
- gezien zijn resolutie van 6 juli 2011 over de financiële, economische en sociale crisis: aanbevelingen voor te nemen maatregelen en initiatieven⁹,
- gezien zijn resolutie van 1 december 2011 over het Europees semester voor economische beleidscoördinatie¹⁰,
- gezien zijn resolutie van 18 januari 2012 over de conclusies van de bijeenkomst van de Europese Raad van 8 en 9 december 2011 over een ontwerp van internationale

¹ PB C 351 E van 2.12.2011, blz. 69.

² PB C 351 E van 2.12.2011, blz. 61.

³ PB C 50 E van 21.2.2012, blz. 210.

⁴ PB C 50 E van 21.2.2012, blz. 214.

⁵ PB C 70 E van 8.3.2012, blz. 41 t/m 55.

⁶ PB C 169 E van 15.6.2012, blz. 121.

⁷ PB C 247 E van 17.8.2012, blz. 22.

⁸ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0146.

⁹ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0331.

¹⁰ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0542.

overeenkomst over een unie van begrotingsstabiliteit¹,

- gezien zijn resolutie van 15 februari 2012 over de haalbaarheid van de invoering van stabiliteitsobligaties²,
- gezien zijn resolutie van 15 februari 2012 over sociale en werkgelegenheidsaspecten in de jaarlijkse groeianalyse 2012³,
- gezien zijn resolutie van 15 februari 2012 over de bijdrage aan de jaarlijkse groeianalyse 2012⁴,
- gezien zijn standpunt van 16 februari 2012 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende depositogarantiestelsels (herschikking)⁵,
- gezien zijn standpunt van 19 april 2012 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad wat betreft sommige bepalingen betreffende risicodelingsinstrumenten voor lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit⁶,
- gezien zijn op 13 juni 2012 aangenomen amendementen op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de versterking van het economische en budgettaire toezicht op lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit in de eurozone (onderdeel van het "two pack"),
- gezien zijn op 13 juni 2012 aangenomen amendementen op het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende gemeenschappelijke voorschriften voor het monitoren en beoordelen van ontwerpbegrotingsplannen en voor het garanderen van de correctie van buitensporige tekorten van de lidstaten in de eurozone (onderdeel van het "two-pack"),
- gezien zijn resolutie van 14 juni 2012 "Op weg naar een banenrijk herstel"⁷,
- gezien zijn resolutie van 4 juli 2012 over de vergadering van de Europese Raad van juni 2012⁸,
- gezien de artikelen 42 en 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie constitutionele zaken (A7-0000/2012),

¹ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0002.

² Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0046.

³ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0047.

⁴ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0048.

⁵ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0049.

⁶ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0133.

⁷ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0260.

⁸ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0292.

- A. overwegende dat de Europese Unie sinds de ondertekening van het Verdrag van Rome aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt in de richting van politieke, economische, budgettaire en monetaire integratie;
- B. overwegende dat de economische en monetaire unie (EMU) geen doel op zich is, maar een instrument om de doelstellingen van de Unie te verwezenlijken, in het bijzonder een evenwichtige en duurzame groei en een hoog niveau van werkgelegenheid;
- C. overwegende dat de behoefte aan meer Europese integratie in een gemondialiseerde informatiemaatschappij steeds duidelijker wordt;
- D. overwegende dat de Unie zich op een tweekoppige bevindt en er een duidelijke richting moet worden gekozen, ofwel door de krachten te bundelen binnen de Unie en aan een toekomst te bouwen voor een sterk en door waarden gedreven Unie in een gemondialiseerde wereld, ofwel door op zichzelf terug te vallen en gedwongen te worden zich passief over te geven aan de mondialisering vanwege een gebrek aan macht en invloed;
- E. overwegende dat de economische, financiële en bankencrisis herhaaldelijk heeft aangetoond dat overheidsschulden op nationaal niveau en financiële problemen alsook de verstoring van macro-economische evenwichten een snel, rechtstreeks en nadelig effect hebben op de sociaaleconomische ontwikkeling van de eurozone en van de Unie als geheel;
- F. overwegende dat er grote zorgen bestaan over de ingewikkelde economische en financiële situatie waarin verscheidene lidstaten zich bevinden, nog verder verergerd door de aanhoudende druk op de overheidsobligatiemarkten, die tot uiting komt in hoge debetrentevoeten voor sommige landen en aanzienlijke financiële en economische instabiliteit;
- G. overwegende dat de combinatie van een gebrek aan concurrentievermogen en een laag groeipotentieel met ernstige tekorten en hoge schulden niet alleen voor problemen zorgt in sommige lidstaten, maar ook de eurozone in haar geheel kwetsbaar maakt;
- H. overwegende dat recente gebeurtenissen duidelijk hebben gemaakt dat de eurozone niet voldoende toegerust is om de crisis te boven te komen en adequaat in te spelen op regionale economische schokken daarbinnen;
- I. overwegende de belangrijke rol die door de euro wordt gespeeld, zowel binnen de eurozone als op mondiaal niveau, als de op een na belangrijkste internationale reservevaluta, waarbij risico's in toenemende mate worden ondermijnd naarmate de crisis langer aanhoudt;
- J. overwegende het feit dat de euro de inwoners van de Europese Unie het afgelopen decennium vele voordelen heeft opgeleverd, zoals prijsstabiliteit, bescherming tegen valutaschommelingen, de onmogelijkheid van niet-coöperatieve door mededinging ingegeven devaluaties, lagere rentetarieven, de aanmoediging van de integratie van financiële markten en gemakkelijker grensoverschrijdend kapitaalverkeer;

- K. overwegende dat de eenheidsmunt van de Unie geen symbool van verdeeldheid moet worden dat een bedreiging vormt voor het gehele Europese project, maar symbool moet blijven staan voor een Unie die besluitvaardig en in staat is om verstrekkende besluiten te nemen voor een gezamenlijke en voorspoedige toekomst;
- L. overwegende dat deelname aan de eurozone een hoge mate van onderlinge economische afhankelijkheid tussen de betrokken lidstaten met zich meebrengt, en om deze reden een veel betere coördinatie van het financiële, begrotings- en economische beleid nodig is, gecombineerd met strengere toezichtinstrumenten en doeltreffende handhaving;
- M. overwegende dat uit de laatste onderzoeksresultaten van Eurobarometer blijkt dat er vanwege de aanhoudende crisis een scherpe daling in het vertrouwen in politieke instellingen op zowel nationaal niveau als op het niveau van de Europese Unie te zien is, evenals een duidelijke afname van het positieve beeld dat het publiek heeft van de Unie; overwegende dat de Unie niettemin de speler blijft die volgens de burgers van de Unie het meest doeltreffend is wat betreft het aanpakken van de economische crisis;
- N. overwegende dat de Unie en de nationale beleidsmakers voortdurend aan hun burgers moeten uitleggen wat de voordelen van een eenheidsmunt zijn, met inbegrip van de kosten en risico's die gepaard zouden gaan met het uiteenvallen van de eurozone;
- O. overwegende dat 17 lidstaten de eenheidsmunt van de Unie reeds hebben aanvaard en de meeste andere landen zich bij de euro zullen aansluiten wanneer zij daar klaar voor zijn;
- P. overwegende dat eventuele twijfels over de toekomst van de EMU in het algemeen en de eenheidsmunt van de Unie in het bijzonder moeten worden weggenomen;
- Q. overwegende dat de tijd dringt en het herstellen van het vertrouwen de belangrijkste taak is teneinde de Europese burgers en ondernemingen ertoe over te halen weer te investeren in de economie en omstandigheden voor financiële instellingen te creëren om de reële economie wederom krediet te geven op een brede doch gezonde basis;
- R. overwegende dat het antwoord op de eurocrisis ingewikkeld is en om aanhoudende en veelzijdige inspanningen vraagt op alle institutionele en beleidsniveaus;
- S. overwegende dat de instellingen van de Unie en de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten in het algemeen en van de lidstaten in de eurozone in het bijzonder de sleutel in handen hebben om op een geloofwaardige manier te werken aan het zeer noodzakelijke vertrouwensherstel;
- T. overwegende dat het herwinnen van vertrouwen ook van deze staatshoofden en regeringsleiders en hun ministers verlangt dat zij in hun lidstaten de beslissingen over beleid waarmee zij op het niveau van de Unie hebben ingestemd loyaal verdedigen en dat zij uitleggen dat zij zich bij dit beleid hebben aangesloten in de overtuiging dat dit de toekomst van hun eigen burgers veilig zal stellen; overwegende dat door impopulaire beslissingen toe te schrijven aan de Unie een bijzonder gevaarlijk spel van perceptie wordt gespeeld dat de Unie van onderen kan aantasten, waarmee de

solidariteit wordt ondermijnd en het Europese project in zijn geheel uiteindelijk in gevaar kan worden gebracht;

- U. overwegende dat de Europese Raad en de top van de eurozone van 28 en 29 juni 2012 hebben bevestigd vastberaden te zijn de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om een financieel stabiel, concurrerend en welvarend Europa te bewerkstelligen en derhalve de welvaart van de burgers te doen toenemen;
- V. overwegende dat de steeds duidelijker wordende scheidslijn tussen de kernlanden en de perifere landen in de Unie niet blijvend van aard mag worden; overwegende dat een permanent kader tot stand moet worden gebracht waarin lidstaten die in moeilijkheden verkeren moeten kunnen rekenen op steun van andere lidstaten op basis van solidariteit; overwegende dat de lidstaten die solidariteit verlangen hun verantwoordelijkheid moeten kunnen nemen om het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en governance in de Economische en Monetaire Unie alsmede hun landenspecifieke aanbevelingen en hun verplichtingen onder het Europees semester ten uitvoer te leggen, in het bijzonder die met betrekking tot het Stabiliteits- en groeipact (SGP), het Euro Plus-pact en de procedure voor macro-economische onevenwichtigheden;
- W. overwegende dat er geen enkele twijfel over bestaat dat de Europese integratie een onomkeerbaar en gestaag vorderend proces is als lidstaten hun Europese verplichtingen zeer nauwgezet nakomen;

De te volgen weg: het verslag van de vier voorzitters

- X. overwegende dat het vanuit democratisch oogpunt onbegrijpelijk is dat de Voorzitter van het Europees Parlement, die meer dan 502 miljoen Europese burgers vertegenwoordigt, geen rol heeft gespeeld bij het opstellen van het verslag van 26 juni 2012 van de voorzitter van de Europese Raad, in samenwerking met de voorzitters van de Europese Commissie, de Eurogroep en de Europese Centrale Bank, getiteld "Naar een echte Economische en Monetaire Unie";
- Y. overwegende dat het tijd is dat de politieke leiders van en in de Europese Unie blijik geven van hun vastberadenheid, creativiteit, moed, veerkracht en leiderschap om de resterende tekortkomingen die de goede werking van de EMU blijven belemmeren weg te werken;
- Z. overwegende dat het verslag dat is opgesteld door de vier voorzitters staat voor het eerste langetermijnplan dat ondubbelzinnig de koers voor de toekomst kiest en tracht de cirkel van wantrouwen te doorbreken door middel van structurele maatregelen;
- AA. overwegende dat de Europese Raad van 28 en 29 juni 2012 zijn voorzitter heeft verzocht een specifieke en aan een tijdschema gebonden routekaart te ontwikkelen voor de verwezenlijking van een echte EMU; overwegende dat het ontwikkelen van een totale langetermijnvisie door middel van een routekaart een belangrijk signaal is voor het herwinnen van vertrouwen, dat zal toenemen naarmate de routekaart stap voor stap wordt uitgevoerd;

- AB. overwegende dat de gestage voortgang van de tenuitvoerlegging van de langetermijnroutekaart de noodzakelijke kortetermijnmaatregelen niet mag vertragen;
- AC. overwegende dat niet kan worden uitgesloten dat nieuwe wijzigingen van het Verdrag noodzakelijk kunnen zijn voor het versterken van de governance van een volledig operationele EMU; overwegende dat de Commissie onverwijld een lijst moet opstellen van de noodzakelijke institutionele ontwikkelingen op de lange termijn;
- AD. overwegende dat toekomstige wijzigingen van het Verdrag geen belemmering mogen vormen voor de snelle uitvoering van wat reeds kan worden bewerkstelligd onder de bestaande Verdragen; overwegende dat veel kan worden bewerkstelligd binnen het huidige institutionele kader;
- AE. overwegende dat ernaar moet worden gestreefd dat alle lidstaten gezamenlijk stappen voorwaarts zetten in de richting van meer Europese integratie; overwegende dat besluiten die alleen van toepassing zijn op de eurozone noodzakelijk kunnen zijn indien ze vereist of gerechtvaardigd zijn op basis van de specificiteit van de eurozone, zonder opt-ins voor andere lidstaten uit te sluiten;

Bankenunie

- AF. overwegende dat de operaties die tot nu toe zijn uitgevoerd om het financiële stelsel te stabiliseren succesvol doch ontoereikend zijn geweest om vertrouwen te herwinnen; overwegende dat de Europese Centrale Bank (ECB) een sleutelrol heeft gespeeld in deze reddingsoperaties zonder zijn kerndoelstelling, het waarborgen van prijsstabiliteit, uit het oog te verliezen;
- AG. overwegende dat de op het Verdrag gebaseerde, gewaarborgde onafhankelijkheid van de ECB op het gebied van het monetaire beleid een hoeksteen blijft voor de geloofwaardigheid van de EMU en de eenheidsmunt;
- AH. overwegende dat de precaire situatie van de bankensector in verscheidene lidstaten de overheidsfinanciën in gevaar brengt en de kosten voor de beheersing van de bankencrisis te zwaar op de belastingbetaler drukken; overwegende dat de bestaande mechanismen en structuren ontoereikend zijn om wederzijdse besmetting te voorkomen;
- AI. overwegende dat het doorbreken van het patroon van negatieve terugkoppelingseffecten tussen overheden, banken en de reële economie cruciaal is voor een soepele werking van de EMU;
- AJ. overwegende dat het Europees Parlement herhaaldelijk heeft beweerd dat er een dringende behoefte is aan aanvullende en verstrekkende maatregelen om de crisis in de bankensector op te lossen; overwegende dat er onderscheid dient te worden gemaakt tussen kortetermijnmaatregelen voor het stabiliseren van een dringende bankencrisis en langetermijnmaatregelen die gericht zijn op de verwezenlijking van een volledig operationele Europese bankenunie;
- AK. overwegende dat alle maatregelen die worden getroffen tegen de achtergrond van een

dergelijke bankenunie geen belemmering mogen vormen voor de aanhoudende goede werking van de interne markt voor financiële diensten en het vrije verkeer van kapitaal;

- AL. overwegende dat financiële instellingen en hun vertegenwoordigers zich verantwoordelijk en overeenkomstig een hoge moraal moeten gedragen, in dienst van de reële economie;
- AM. overwegende dat de Unie zou profiteren van voorstellen waarmee een algemeen Europees toezichtmechanisme voor financiële instellingen, een algemeen Europees depositogarantiestelsel en een algemene Europese herstel- en afwikkelingsregeling worden ingevoerd;
- AN. overwegende dat de reikwijdte van het kader voor depositogarantie en crisisbeheersing die van het algemeen toezichtmechanisme moet weerspiegelen wat betreft de banken waarop het van toepassing is (symmetrie);

Algemeen toezichtmechanisme

- AO. overwegende dat toezichthoudende autoriteiten in het algemeen problemen in een vroeg stadium dienen waar te nemen teneinde de totstandkoming van crises te voorkomen en financiële stabiliteit te handhaven;
- AP. overwegende dat de meeste bevoegdheden voor toezicht op banken in de Unie vandaag de dag nog in handen van nationale toezichthouders zijn, met de Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit) (EBA), opgericht bij Verordening (EU) nr. 1093/2010¹, in een coördinerende rol; overwegende dat van de huidige regeling voor nationaal toezicht is gebleken dat het te onsamenhangend is om de huidige uitdagingen het hoofd te bieden;
- AQ. overwegende dat een hoogwaardig en uniform Europees toezichtmechanisme onmisbaar is om concurrentievervalsingen te vermijden, dezelfde concurrentievoorwaarden te garanderen voor alle financiële instellingen en het grensoverschrijdende vertrouwen te herstellen;
- AR. overwegende dat een duidelijke verdeling van operationele verantwoordelijkheden moet worden overeengekomen tussen een Europees toezichtmechanisme en de nationale toezichthoudende autoriteiten, afhankelijk van de omvang en de aard van banken en de aard van de toezichthoudende taken;
- AS. overwegende dat het Europese toezichtniveau de uiteindelijke verantwoordelijkheid moet hebben voor alle financiële instellingen in de landen die onder de regeling vallen, voor de begeleiding van nationale toezichthoudende autoriteiten en voor het bepalen van het totale strategische toezichtkader;
- AT. overwegende dat Europees toezicht op financiële instellingen binnen de eurozone een absolute prioriteit is voor het nemen van maatregelen om de crisis aan te pakken;

¹ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12.

- AU. overwegende dat het, om redenen van efficiëntie en snel handelen, aanbevolen wordt om Europees toezicht te verlenen aan de ECB, gezien zijn algemeen erkende ervaring, toegang tot informatiebronnen en aanzienlijke geloofwaardigheid;
- AV. overwegende dat toezicht door de ECB al vanaf het allereerste begin van toepassing zou moeten zijn op de financiële instellingen die rechtstreekse steun van de Unie behoeven, alsook op Europese systeemkritische financiële instellingen (E-SIFI's) en nationale systeemkritische financiële instellingen (D-SIFI's);
- AW. overwegende dat het van het grootste belang is dat waarborgen worden ingevoerd om belangenconflicten tussen het monetaire beleid van de ECB en zijn toezichthoudende bevoegdheden te voorkomen; overwegende dat elke mogelijke aantasting van de autoriteit voor monetair beleid van de ECB uitgesloten dient te worden door het opzetten binnen de ECB van een juridisch onafhankelijke raad van toezicht;
- AX. overwegende dat de ECB geschikte begrotings- en menselijke middelen nodig zal hebben om een objectief en geïntegreerd toezicht op het Europese bankwezen te garanderen;
- AY. overwegende dat de onafhankelijkheid van het Europese algemene toezichtmechanisme van invloed van de politiek en het bedrijfsleven het mechanisme niet vrijstelt van het toelichten, rechtvaardigen en afleggen van verantwoording aan het Europees Parlement, periodiek en wanneer de situatie dat vereist, voor de acties en besluiten die worden genomen op het gebied van Europees toezicht, gezien de invloed die toezichtmaatregelen kunnen hebben op overheidsfinanciën, banken, werknemers en klanten;
- AZ. overwegende dat het hoofd van het Europese algemene toezichtmechanisme dient te worden benoemd na een hoorzitting in en goedkeuring door het Europees Parlement;
- BA. overwegende dat het een belangrijk resultaat is dat het Europees Stabieliteitsmechanisme (ESM) in de toekomst onder bepaalde omstandigheden rechtstreeks banken in moeilijkheden kan financieren; overwegende dat om die reden het operationeel laten worden van het algemene toezichtmechanisme de eerste en belangrijkste taak is in de verwezenlijking van de bankenunie;
- BB. overwegende dat één enkele regeling (één enkel wetboek), die ontwikkeld moet worden door de EBA, volledig geharmoniseerde regels en de uniforme toepassing ervan in de Unie zou moeten garanderen; overwegende dat de voltooiing van één enkel wetboek over banktoezicht en prudentiële voorschriften een vereiste is voor de doeltreffende werking van het algemene toezichtmechanisme, aangezien de Europese toezichthouder niet met verschillende nationale prudentiële regels kan werken;

Depositogarantiestelsel

- BC. overwegende dat depositogarantiestelsels slechts één soort instrument zijn waarmee financiële stabiliteit kan worden gewaarborgd; overwegende dat zij onderdeel zijn van een groter financieel vangnet bestaande uit regulering, prudentieel toezicht,

depositobescherming en een laatste kredietverstrekker;

- BD. overwegende dat depositogarantiestelsels tijdens de financiële crisis een belangrijke rol hebben gespeeld om de activa van depositanten te beschermen, de financiële stabiliteit te handhaven, bankrups te voorkomen en het vertrouwen van depositanten te herwinnen;
- BE. overwegende dat er een evenwicht moet komen tussen enerzijds een overmatige bescherming tegen de risico's die worden genomen door financiële instellingen, wat het morele risico vergroot, en anderzijds ontoereikende bescherming die het vertrouwen in en de geloofwaardigheid van het financiële stelsel ondermijnt;
- BF. overwegende dat na de toename van de depositobescherming tot een uniform niveau in de Unie van 100 000 euro, het huidige voorstel van de Commissie voor een Europees depositogarantiestelsel een nieuwe stap in de juiste richting is; overwegende dat het voorstel van de Commissie voornamelijk gericht is op de harmonisering van nationale stelsels op het gebied van de aangeboden waarborgen alsmede de financiering ervan;
- BG. overwegende dat de invoering van een algemeen Europees depositogarantiefonds het uiteindelijke doel zou moeten zijn, waarmee de geloofwaardigheid van het stelsel verder zou toenemen, en de ontwikkeling van een dergelijk stelsel gerechtvaardigd is gezien de invoering van een Europese constructie voor prudentieel toezicht en een Europees herstel- en ontwikkelingskader;
- BH. overwegende dat een algemeen depositogarantiestelsel van toepassing zou moeten zijn op alle banken binnen de landen die onder het stelsel vallen teneinde gelijke concurrentievoorwaarden te garanderen en de vlucht van depositogeld van niet onder stelsel vallende naar onder het stelsel vallende financiële instellingen te vermijden;

Algemene herstel- en ontwikkelingsregeling

- BI. overwegende dat snelheid, toegang tot hoogwaardige informatie en geloofwaardigheid essentieel zijn bij de beheersing van bankencrises;
- BJ. overwegende dat een algemene Europese herstel- en ontwikkelingsautoriteit (ERRA) zou moeten worden opgericht, bij voorkeur gelijk met het algemene toezichtmechanisme, voor het herstellen van de levensvatbaarheid van banken in moeilijkheden en het afwickelen van onrendabele financiële instellingen;
- BK. overwegende dat de ERRA doeltreffender, sneller en consequenter zal kunnen werken dan een netwerk van nationale herstel- en ontwikkelingsautoriteiten, waarmee de nadelige gevolgen van zuiver nationale besluiten worden vermeden, het patroon van negatieve terugkoppelingseffecten tussen banken en overheden wordt doorbroken en de behoefte aan ad-hoc intergouvernementele oplossingen voor de crisis wordt weggenomen;
- BL. overwegende dat de ERRA, telkens als de situatie dat vereist, de acties en besluiten die worden genomen op het gebied van Europees herstel en afwikkeling van financiële

instellingen moet toelichten en rechtvaardigen en verantwoording voor deze acties en besluiten moet afleggen aan het Europees Parlement;

- BM. overwegende dat het hoofd van de ERRA dient te worden benoemd na een hoorzitting in en goedkeuring door het Europees Parlement;
- BN. overwegende dat het voorstel van de Commissie betreffende herstel - en afwikkelingsmiddelen voor banken in crisis een stap in de goede richting is;
- BO. overwegende dat er ook vooruitgang moet worden geboekt om een algemeen Europees herstel- en afwikkelingsfonds op te richten dat essentieel is om te allen tijde de stabiliteit van het financiële stelsel te garanderen en de afwikkeling van financiële instellingen te beheersen, ongeacht de omvang of de aard van deze instellingen, terwijl ook de overheidsfinanciën worden gewaarborgd;
- BP. overwegende dat het voor de bescherming van particulier spaargeld noodzakelijk is om Europese fondsen voor depositogarantie en herstel en afwikkeling van elkaar gescheiden te houden;
- BQ. overwegende dat Europese afwikkelings- en depositogarantiemechanismen een sterke financiële structuur zouden moeten hebben die gestoeld is op bijdragen uit de sector, waarbij Europees overheidsgeld uitsluitend dient als ultiem vangnet;
- BR. overwegende dat als het ESM gekozen wordt om te fungeren als een extra vangnet voor de financiële instellingen in de eurozone, er dient te worden voorzien in toereikende financiële middelen om deze bijkomende taken op een geloofwaardige manier tot een goed einde te brengen;

Begrotingsunie

- BS. overwegende dat gezonde overheidsfinanciën en evenwichtige begrotingen een basisvereiste zijn voor langdurige economische en financiële stabiliteit, voor de verzorgingsstaat en voor de betaling van de kosten van de verwachte demografische ontwikkeling;
- BT. overwegende dat de soepele werking van de EMU een volledige en snelle tenuitvoerlegging vereist van de maatregelen waartoe reeds is besloten onder het verbeterde kader voor economische governance (zoals het versterkte Stabiliteits- en groeipact en het begrotingspact);
- BU. overwegende dat de crisis duidelijk heeft gemaakt dat er behoefte is aan een kwalitatieve stap in de richting van een robuustere begrotingsunie met doeltreffendere mechanismen voor het corrigeren van onhoudbare begrotingstrajecten en schulden en het vaststellen van de bovengrenzen van het begrotingssaldo van lidstaten;
- BV. overwegende dat extra mechanismen noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat alle lidstaten hun verplichtingen nakomen in hun individuele begrotingsprocedures, waarbij niet kan worden uitgesloten dat de rol van de Europese commissaris voor economische en monetaire aangelegenheden dient te worden versterkt;

- BW. overwegende dat de dialoogonderhandelingen over de regels voor het zogenaamde "two pack" spoedig moeten leiden tot concrete politieke resultaten en de Raad zijn afkeer van dit onderwerp opzij moet zetten;
- BX. overwegende dat mogelijkheden moeten worden onderzocht voor de haalbaarheid van een stabilisatie-instrument voor de eurozone om te reageren op economische schokken in de lidstaten en deze op te vangen; overwegende dat financiële steunmechanismen zoals het ESM minder snel inzetbaar zijn dan traditionele begrotingsmechanismen;
- BY. overwegende dat lidstaten die partij zijn bij het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en governance in de Economische en Monetaire Unie verslag over hun plannen voor de uitgifte van overheidsschuld papier moeten uitbrengen aan de Commissie en de Raad, om coördinatie van schuldemissies op het niveau van de Unie in een vroeg stadium mogelijk te maken;
- BZ. overwegende dat gezamenlijke schuldemissies op de lange termijn een logisch uitvloeisel zijn van de EMU;
- CA. overwegende dat een noodzakelijke voorwaarde voor gezamenlijke schuldemissies het bestaan van een duurzaam belastingkader is dat zowel gericht is op verbeterde economische governance, begrotingsdiscipline en naleving van het Stabiliteits- en groeipact als op controle-instrumenten om moreel risico te vermijden;
- CB. overwegende dat niet moet worden vergeten dat het haastig of niet op een geloofwaardige manier invoeren van instrumenten voor gemeenschappelijke schulduitgifte kan leiden tot oncontroleerbare gevolgen en het verlies van langdurig vertrouwen in het vermogen van de eurozone om doortastend te handelen;

Economische unie

- CC. overwegende dat het Europees semester een goed kader biedt voor het coördineren van economisch beleid dat op nationaal niveau ten uitvoer wordt gelegd overeenkomstig de door de Raad aangenomen landenspecifieke aanbevelingen;
- CD. overwegende dat begrotingsdiscipline een noodzakelijke maar geen toereikende voorwaarde is om de crisis te boven te komen en diepgaande structurele hervormingen en initiatieven ook noodzakelijk zijn om kwalitatieve en duurzame groei en werkgelegenheid te waarborgen in een sociaal rechtvaardige maatschappij;
- CE. overwegende dat nationaal economisch beleid de realiteit van het lidmaatschap van de EMU binnen een sociale markteconomie moet weerspiegelen;
- CF. overwegende dat het Pact voor groei en banen, dat goedgekeurd is op de Europese top van 28 en 29 juni 2012, een belangrijke bijdrage kan leveren aan groei, werkgelegenheid en een beter Europees concurrentievermogen, en dat de Unie en de lidstaten hun verantwoordelijkheid moeten nemen en snel in actie moeten komen;
- CG. overwegende dat het aan de lidstaten is om onverwijld te doen wat ze beloofd hebben met betrekking tot de overeengekomen hervormingen in hun nationale

hervormingsprogramma's;

- CH. overwegende dat het instrument van de versterkte samenwerking vaker gebruikt zou moeten worden op belastinggebied; overwegende dat er kan worden verwezen naar het standpunt van het Europees Parlement ten aanzien van de gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting (CCCTB) en de belasting op financiële transacties (FTT);
- CI. overwegende dat het belangrijk is dat het herstel van de economie gepaard gaat met een arbeidsmarktbeleid dat structurele werkloosheid terugdringt, met name voor jongeren, ouderen en vrouwen,
- CJ. overwegende dat bindende coördinatie op het niveau van de Unie voor bepaalde belangrijke economische beleidskwesties bijzonder relevant kan worden bevonden voor groei en werkgelegenheid;
- CK. overwegende dat duurzame overheidsfinanciën niet langer een kwestie zijn van een economisch gebruik van de schaarse overheidsmiddelen, maar ook van rechtvaardige belastingheffing, een goed georganiseerde belastinginning, een betere bestrijding van alle vormen van belastingontduiking, en een goed ontworpen belastingstelsel waarin de combinatie van hoge marginale belastingtarieven met lage belastinggrondslagen wordt vermeden;

Democratische legitimiteit en verantwoordingsplicht

- CL. overwegende dat de Unie haar legitimiteit te danken heeft aan haar democratische waarden, de doelstellingen die zij nastreeft en haar bevoegdheden, instrumenten en instellingen,
- CM. overwegende dat het debat vanwege de aanhoudende crisis niet alleen is uitgebreid naar het bestuur van de EMU, maar ook naar de democratische aard van de besluitvorming binnen de EMU;
- CN. overwegende dat de Europese Raad de afgelopen jaren verantwoordelijk heeft gehandeld bij het beheer van de crisis door met verscheidene voorstellen te komen om de crisis aan te pakken waarvoor in de Verdragen niet altijd een duidelijke bevoegdheid is toegekend aan de Unie;
- CO. overwegende dat voor voorstellen die onder de bevoegdheid van de Unie vallen besluiten zijn genomen overeenkomstig de wetgevingsprocedure, met betrokkenheid van het Europees Parlement in de vorm van raadpleging of medebeslissing;
- CP. overwegende dat maatregelen die zijn getroffen op het niveau van de Unie vaak als "te onbeduidend, te laat" worden gezien vanwege de procedures die voortvloeien uit het democratische wetgevingsproces, het gebrek aan een Europese institutionele onderliggende structuur of eigen middelen van de Unie om rechtstreeks in te grijpen om een crisissituatie het hoofd te bieden;
- CQ. overwegende dat er problemen in de EMU zijn waargenomen die definitief moeten

worden opgelost;

- CR. overwegende dat de tussentijdse en definitieve verslagen die respectievelijk in oktober en december van 2012 door de voorzitter van de Europese Raad zullen worden ingediend moeten worden opgesteld in nauwe samenwerking met het Europees Parlement, dat er op staat daar volledig bij te worden betrokken als een gelijke partner overeenkomstig de communautaire methode; overwegende dat dit georganiseerd kan worden door de Voorzitter van het Europees Parlement te betrekken bij het werk van de vier voorzitters, alsook via de vertegenwoordigers die moeten worden aangewezen door de Conferentie van voorzitters van het Parlement in de ad-hocwerkgroep van de Raad over het verslag van de vier voorzitters;
- CS. overwegende dat het niet langer aanvaardbaar is dat de Voorzitter van het Europees Parlement niet voor de totale duur van de bijeenkomsten van de Europese Raad en de top van de eurozone aanwezig kan zijn; overwegende dat met spoed een oplossing voor dit gebrek aan democratische legitimiteit moet worden gevonden door middel van een politieke overeenkomst tussen de twee instellingen;
- CT. overwegende dat op plaatsen waar nieuwe bevoegdheden worden overgedragen aan of gecreëerd worden op het niveau van de Unie of waar nieuwe instellingen van de Unie worden opgericht, overeenkomstige democratische controle door en verantwoording aan het Europees Parlement verzekerd dienen te zijn;
1. verzoekt de Commissie om zo spoedig mogelijk na raadpleging van alle betrokken partijen, met het Europees Parlement als medewetgever, voorstellen aan het Parlement voor te leggen voor besluiten over de opvolging van de bijgevoegde gedetailleerde aanbevelingen;
 2. bevestigt dat de aanbevelingen in overeenstemming zijn met het subsidiariteitsbeginsel en de grondrechten van de burgers van de Europese Unie;
 3. verzoekt de Commissie, in aanvulling op de maatregelen die onder de bestaande Verdragen snel kunnen en moeten worden getroffen, om een lijst op te stellen van de institutionele ontwikkelingen die noodzakelijk kunnen blijken te zijn teneinde een sterkere structuur van de EMU te bewerkstelligen, met als uitgangspunt de behoefte aan een bankenunie, een begrotingsunie en een economische unie;
 4. is van oordeel dat de financiële gevolgen van het verlangde voorstel gedekt moeten worden door voldoende middelen uit de begroting;
 5. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en de gedetailleerde aanbevelingen zoals aangegeven in de bijlage te doen toekomen aan de Commissie, de Europese Raad, de Europese Centrale Bank, de voorzitter van de Eurogroep, en de parlementen en regeringen van de lidstaten.

**BIJLAGE BIJ DE ONTWERPRESOLUTIE:
GEDETAILLEERDE AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET
VERLANGDE VOORSTEL**

1. Een geïntegreerd financieel kader

Aanbeveling 1.1 over een algemeen toezichtmechanisme

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

Het goed te keuren wetgevingsbesluit is bedoeld ter oprichting van een hoogwaardig algemeen Europees toezichtmechanisme binnen de ECB (Europese toezichthouder) teneinde de doeltreffende toepassing te garanderen van de prudentiële voorschriften, risicobeheersing en crisispreventie met betrekking tot kredietinstellingen en andere financiële instellingen in de Unie.

De rechtsgrondslag, vorm en inhoud van het voorstel moeten alle lidstaten de mogelijkheid bieden om volledig deel te nemen in de Europese toezichthouder.

Deelname van lidstaten van de eurozone in de Europese toezichthouder moet verplicht zijn.

Het voorstel moet worden onderworpen aan volledig democratische controle door het Europees Parlement.

De rechtsgrondslag moet het Europees Parlement als medewetgever bij het toezicht betrekken wanneer de medebeslissende rol van het Europees Parlement niet kan worden verwezenlijkt door middel van een concept voor een "pakket toezicht".

Het voorstel moet garanderen dat alle in Verordening (EU) nr. 1093/2010 genoemde taken uitgevoerd blijven worden op het niveau van de Unie.

De Europese toezichthouder moet verantwoording afleggen aan het Europees Parlement voor de acties en besluiten die op het gebied van Europees toezicht worden genomen en moet elk kwartaal verslag uitbrengen aan de bevoegde commissie van het Europees Parlement.

Het orgaan of de organen die in laatste instantie besluiten nemen onder de Europese toezichthouder moeten worden geleid door functionarissen die worden benoemd na goedkeuring door het Europees Parlement.

De Europese toezichthouder moet de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid hebben om:

- toezicht te houden op alle financiële instellingen binnen de onder het stelsel vallende landen, echter met een duidelijke verdeling van operationele verantwoordelijkheden tussen de Europese en de nationale toezichthouders al naar gelang de omvang en de aard van banken en de aard van de toezichthoudende taken;
- naar behoren rekening te houden met de gevolgen van zijn activiteiten voor de mededinging en de innovatie op de interne markt, het concurrentievermogen van de Unie

in mondiaal perspectief, financiële inclusie en de nieuwe strategie voor banen en groei van de Unie.

- de stabiliteit van het financiële stelsel, de transparantie van markten en financiële producten en de bescherming van deposanten en investeerders te beschermen;
- regelgevingsarbitrage te voorkomen en gelijke concurrentievoorwaarden te garanderen;
- de internationale coördinatie van het toezicht te versterken.

Aanbeveling 1.2 over een Europees depositogarantiestelsel

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

Het goed te keuren wetgevingsbesluit is bedoeld als update van en aanvulling op het voorstel van de Commissie van 12 juli 2010 voor een richtlijn inzake depositogarantiestelsels teneinde een sterkere Europese dimensie toe te voegen aan depositobescherming.

Het voorstel is bedoeld ter oprichting van een algemeen Europees depositogarantiefonds (EDGF) en moet garanderen dat de hoeveelheid beschikbare fondsen in de Unie toereikend is om in aanmerking komende deposito's een hoge mate van bescherming te bieden. Het EDGF moet alle banken bestrijken teneinde dezelfde concurrentievoorwaarden te waarborgen en de vlucht van depositogeld van niet onder het stelsel vallende naar onder het stelsel vallende financiële instellingen voorkomen.

Teneinde particulier spaargeld optimaal te beschermen dient het EDGF gescheiden te worden gehouden van het algemene herstel- en afwikkelingsfonds (zie de hiernavolgende aanbeveling 1.3).

Het EDGF moet een sterke financiële structuur hebben die gestoeld is op bijdragen uit de sector, waarbij Europees overheidsgeld uitsluitend dient als ultiem vangnet.

Alle in euro luidende deposito's moeten worden onderworpen aan een speciale regeling. Onder deze speciale regeling moet de verplichting van lidstaten om te garanderen dat het EDGF over toereikende middelen beschikt van collectieve aard zijn voor lidstaten die de euro als munt hebben.

Er moet een manier worden gevonden om de zekerheid te bieden dat aan de collectieve verplichting zal worden voldaan. Het vehikel hiervoor zou het ESM kunnen zijn.

Aanbeveling 1.3 over een Europese herstel- en afwikkelingsregeling

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

Het goed te keuren wetgevingsbesluit is bedoeld als update van en aanvulling op het huidige voorstel voor een richtlijn betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen teneinde een Europese regeling in het leven te roepen voor de uitvoering van afwikkelingsmaatregelen voor

instellingen die onder rechtstreeks toezicht vallen onder het algemene toezichtmechanisme.

Er moet een orgaan op Europees niveau worden opgericht of aangewezen om de verlangde afwikkelingsmiddelen aan te wenden voor deze instellingen (ERRA). Dit orgaan moet in hoge mate zelfstandig kunnen handelen. Het hoofd van dit orgaan moet worden benoemd na goedkeuring door het Europees Parlement.

Teneinde te garanderen dat toereikende middelen beschikbaar zijn voor de uit te voeren afwikkelingsacties dient een fonds te worden opgericht dat erop gericht is de stabiliteit te handhaven en besmetting door omvallende banken te beperken.

Het fonds moet pan-Europees zijn en vooraf gefinancierd worden door de betrokken instellingen. Het dient bovendien gescheiden te worden gehouden van depositogarantiestelsels.

De afwikkelingsregeling moet een sterke financiële structuur hebben die gestoeld is op bijdragen uit de sector, waarbij overheidsgeld uitsluitend dient als ultiem vangnet. Lidstaten moeten echter de verplichting hebben om te garanderen dat het fonds over toereikende middelen beschikt.

Die verplichting moet van collectieve aard zijn voor lidstaten die de euro als munt hebben. Er moet een manier worden gevonden om de zekerheid te bieden dat aan de collectieve verplichting zal worden voldaan en deze manier moet indien nodig rechtstreeks kunnen worden toegepast in instellingen die zich in de herstel- of afwikkelingsfase bevinden. Het vehikel hiervoor zou het ESM kunnen zijn.

Het voorstel dient verder in overeenstemming te zijn met andere aspecten van de resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 met aanbevelingen aan de Commissie over grensoverschrijdende crisisbeheersing in de bankensector, zoals harmonisatie van insolventiewetten en gemeenschappelijke risicobeoordelingen.

2. Een geïntegreerd begrotingskader

Aanbeveling 2.1 over het "two pack"

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

De Commissie moet op de volgende vlakken worden verzocht de compromissen die zijn bereikt tijdens de dialoogonderhandelingen inzake het "two pack" tussen het Europees Parlement en de Raad op doeltreffende wijze ten uitvoer te leggen:

- het opstellen van een gemeenschappelijk budgettair tijdpad;
- het hervormen van nationale budgettaire kaders;
- het beoordelen van de begrotingsplannen;
- het opstellen van economische partnerschapsprogramma's;

- strenger toezicht voor lidstaten die de euro als munt hebben en zich in de procedure bij buitensporige tekorten bevinden;
- strenger toezicht voor lidstaten die de euro als munt hebben en dreigen hun verplichting onder de procedure bij buitensporige tekorten niet na te komen;
- verslaglegging betreffende schuldemissies.

Aanbeveling 2.2 over het begrotingspact

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

Het begrotingspact moet zo spoedig mogelijk worden omgezet in secundaire wetgeving van de Unie.

Aanbeveling 2.3: Nauwere samenwerking op het gebied van belastingen

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

Er moet meer gebruik worden gemaakt van nauwere samenwerking op het gebied van belastingen (zoals voor de oprichting van een CCCTB of een belasting op financiële transacties) aangezien een geharmoniseerde regeling op het gebied van belastingen de integratie van het begrotingsbeleid ten goede zal komen.

Aanbeveling 2.4: Een centrale Europese begroting op basis van eigen belastingen

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

De Commissie moet bij het formuleren van beleidsopties worden verzocht rekening te houden met de standpunten van het Europees Parlement ten aanzien van het meerjarig financieel kader en eigen middelen.

Aanbeveling 2.5 over de bestrijding van belastingontduiking

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

Het vrije verkeer van kapitaal mag niet worden gebruikt voor belastingontduiking, in het bijzonder met betrekking tot lidstaten die de euro als munt hebben en die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden wat betreft hun financiële stabiliteit in de eurozone. Derhalve moet de Commissie internationale consensusbijeenvakomen afronden en voorstellen indienen om de coördinatie en samenwerking tussen belastingautoriteiten te verbeteren.

3. Een geïntegreerd economisch beleidskader

Aanbeveling 3.1 over de betere coördinatie vooraf van economische

beleidshervormingen

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

De Commissie dient erop toe te zien dat de compromissen die zijn bereikt tijdens de dialoogonderhandelingen inzake het two-pact tussen het Europees Parlement en de Raad op allesomvattende wijze worden toegepast.

Aanbeveling 3.2 over het verbeteren van het Europees semester

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

De verschillende stappen van het Europees semester moeten als volgt in wetgeving worden omgezet:

- de verdere ontwikkeling en versterking van de interne markt en de bevordering van de internationale handel zijn beslissend voor de stimulering van de economische groei, de verbetering van het concurrentievermogen en de verwijdering van de macro-economische onevenwichtigheden; derhalve dient de Commissie in haar jaarlijkse groeianalyse rekening te houden met de maatregelen die de lidstaten hebben getroffen om de interne markt te voltooien;
- Het Europees semester moet de ontwikkeling van een grotere synergie tussen de begroting van de Unie en die van de lidstaten toestaan met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van de "Europa 2020"-strategie;
- De betrokkenheid van regionale en lokale overheden en partners bij de planning en uitvoering van de betreffende programma's moet worden vergroot teneinde op alle niveaus meer draagvlak te kweken voor wat met de strategie wordt beoogd en aan de basis de doelstellingen en resultaten inzichtelijker te maken;
- De Commissie moet voor 1 december van elk jaar de jaarlijkse groeianalyse en het waarschuwingsmechanisme goedkeuren met een speciaal hoofdstuk voor de eurozone;
- De Commissie moet in de jaarlijkse groeianalyse de belangrijkste economische en budgettaire problemen van de Unie en van de individuele lidstaten beoordelen, voorstellen doen voor de belangrijkste maatregelen om die problemen aan te pakken, vaststellen welke initiatieven van de Unie en de lidstaten investeringen op de lange termijn en een sterkere concurrentiepositie ondersteunen, hindernissen voor duurzame groei wegnemen, de in de Verdragen en in de "Europa 2020"-strategie vastgelegde doelstellingen verwezenlijken, de zeven kerninitiatieven ten uitvoer leggen en macro-economische onevenwichtigheden terugdringen;
- De lidstaten en hun regio's moeten de nationale en regionale parlementen, de sociale partners, de publieke autoriteiten en het maatschappelijk middenveld nauwer bij de invulling van de nationale hervormings-, ontwikkelings- en cohesieprogramma's betrekken en regelmatig raadplegen;

- De Commissie moet in de jaarlijkse groeianalyse uitdrukkelijk wijzen op de potentiële grensoverschrijdende spill-overeffecten van belangrijke maatregelen op het gebied van economisch beleid die op het niveau van de Unie en in de lidstaten worden genomen;
- De commissarissen die voor het Europees semester bevoegd zijn moeten met de ter zake bevoegde commissies van het Europees Parlement een debat houden over de jaarlijkse groeianalyse zodra deze door de Commissie is goedgekeurd;
- De Raad moet in juli naar het Parlement komen om uitleg te geven over ingrijpende wijzigingen die door de Raad zijn aangebracht aan door de Commissie voorgestelde landenspecifieke aanbevelingen; de Commissie moet deelnemen aan deze hoorzitting om haar kijk op de situatie kenbaar te maken;
- De lidstaten moeten zo gedetailleerd mogelijke informatie verstrekken over de maatregelen en de instrumenten in de nationale hervormingsprogramma's voor het verwezenlijken van de nationale doelstellingen, inclusief de termijn voor de tenuitvoerlegging, de verwachte gevolgen, de mogelijke overloopeffecten, de risico's van een mislukte tenuitvoerlegging, de kosten, en, indien van toepassing, het gebruik van middelen uit de structuurfondsen van de EU.

4. Versterken van de democratische legitimiteit en verantwoordingsplicht

Aanbeveling 4.1 over economische dialoog

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

De Commissie moet worden verzocht de compromissen die zijn bereikt tijdens de dialoogonderhandelingen inzake het "two pack" tussen het Europees Parlement en de Raad op allesomvattende wijze ten uitvoer te leggen:

Aanbeveling 4.2: Europese financiële vangnetten

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

De operaties van het EFSF/ESM en alle toekomstige vergelijkbare structuren moeten worden onderworpen aan regelmatige democratische controle door het Europees Parlement.

Aanbeveling 4.3 over het vergroten van de rol van het Europees Parlement en interparlementaire samenwerking tegen de achtergrond van het Europees semester

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

- Het Europees Parlement moet voor de voorjaarsbijeenkomst van de Raad stemmen over de jaarlijkse groeianalyse, met voorstellen voor amendementen die moeten worden voorgelegd aan de Europese Raad; de Voorzitter van het Europees Parlement zal tijdens de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad de standpunten van het Parlement ten aanzien van de jaarlijkse groeianalyse presenteren;

- De Commissie en de Raad moeten aanwezig zijn wanneer interparlementaire bijeenkomsten tussen vertegenwoordigers van nationale parlementen en vertegenwoordigers van het Europees Parlement georganiseerd worden op belangrijke momenten van het Europees semester (dat wil zeggen: na de bekendmaking van de jaarlijkse groeianalyse, en na de bekendmaking van de landenspecifieke aanbevelingen), waardoor met name nationale parlementen rekening kunnen houden met een Europees perspectief bij het bespreken van de nationale begrotingen.

Aanbeveling 4.4 over het vergroten van de transparantie en de verantwoordingsplicht

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

- Teneinde de transparantie te vergroten moeten de Raad Ecofin en de Eurogroep worden verzocht belangrijke interne documenten, agenda's en achtergrondmateriaal vóór hun bijeenkomsten door te sturen naar het Europees Parlement;
- Het Europees Parlement moet volledig worden betrokken bij de verdere opstelling van het verslag van de vier voorzitters, overeenkomstig de communautaire methode; deze betrokkenheid kan worden georganiseerd op zowel het niveau van een werkgroep (voorbereidend werk) als op voorzittersniveau (besluitvorming);
- De Voorzitter van het Europees Parlement moet worden verzocht deel te nemen aan de bijeenkomsten van de Europese Raad en de toppen van de eurozone;
- Wanneer er nieuwe bevoegdheden worden overgedragen aan of gecreëerd op het niveau van de Unie of wanneer er nieuwe instellingen van de Unie worden opgericht, dienen een overeenkomstige democratische controle door en verantwoording aan het Europees Parlement verzekerd te zijn;
- Het Europees Parlement moet een hoorzitting houden en instemmen met de benoeming van de voorzitter van het ESM. De voorzitter moet onderworpen zijn aan periodieke rapportage aan het Europees Parlement;
- Trojka-vertegenwoordigers van de Commissie moeten in het Europees Parlement worden gehoord voordat zij taken op zich nemen en moeten onderworpen zijn aan periodieke rapportage aan het Europees Parlement.